

در نمایشگاه تازه اس علی
اکبر صفائیان، مجموعه‌یی از آثار
چند سال اخیرش را پیش روی
تماشاگران آورد.
صفائیان نقاش جوانی است
که با قدرت و شتاب پیش تاخته و
اکنون بین همسنان خود نام
پراوازه ایست.
او خیلی زود راه خود را
مشخص کرد، شیوه‌یی برگزید که
قالبی گسترده برای بیان تصوراتش
بود.

فروریختن

مرز

رؤیا

و واقعیت.

گلها، برنده ها، صوفیان
وارسته، زنان نیم برهنه، فضاهای
رنگین عناصری هستند که
صفائیان در شکل بخشیدن به
تابلوهایش از ترکیب آنها استفاده
می‌کنند.

آدمها و گلها در کار صفائیان
با هم ترکیب میشوند، دستها و باها
گاهی جزئی از ابرها میشود، زمانی
به گل و گیاه مبدل میگردد.

بیکارچگی عالم، تبدیل اشیاء
و اجسام بیکدیگر، جذب و رفع
عناصر ناهمگون در نقاشیهای
صفائیان حرف اصلی است.

این نحوه نگرش هم در
مضامین تابلوهایش دیده میشود هم
در تکنیک کار او.

با تبدیل اشیاء و اجسام
بیکدیگر، صفائیان حد و مرز رویا
و واقعیت را می‌شکند

چیزهایی از واقعیت زندگی
روزمره ناگهان حالتی رمزآلود و
رؤیاگونه میگیرد و آدمها و طبیعت
خارج از قانون جاذبه، فراتر از
ظرفیت های جسمانی با هم بیوند
می‌یابند.

این نگرش غیر عادی را
صفائیان به عادی‌ترین شکل در
تابلوهایش منعکس میکند و این
توانایی هنرمندی سختکوش را در
بیان واقعیتی برتر نشان میدهد.

اطلاعات

۱۲

تیر

۵۴

==